

A. G. SHLJAPNIKOVILLE

Aleksandria varten

23. V. 1916.

Hyvä ystävä! Sain juuri Grigorilta hänelle osoittamanne 19. V päiväämännä kirjeen.

Kirjoitatte, että „kirjeenvaihto ja neuvottelut 'Kommunistin' kanssa kyllästyttävät hirveästi”. Ymmärrän Teitä täydellisesti, mutta olkaa kuitenkin kärsivällinen! Eihän tosiaankaan saa hermostella ja antautua epätoivon valtaan, koska kerran olette ottanut käydäkseen neuvotteluja. Se ei totta tosiaan ole proletaarista.

Asetatte kaksi kysymystä: (1) vielä kahden hengen (Pää-äänenkannattajan kannalla olevan) kooptointi toimituskuntaan; (2) „Väittelyosaston” järjestäminen „Kommunistiin”.

Ensimmäisestä kohdasta kirjoitatte: „Keskustellessani heidän kanssaan sain selville, ettei heillä ole mitään sitä vastaan, vaikka tietysti käykin hieman sydämelle.”

Aloin harkita suunnitelmaanne. Muiden kuin kynämiesten ottaminen olisi mielestäni (varsinkin kaikkien surkeiden kokeilujen jälkeen) suorastaan riettautta ja sellainen teko, jota ei voida puolustaa puolueen edessä. Yksi kynämies voitaisiin ehkä löytää (minulla on yksi tähtäimessä; on otettava selvää ja harkittava vielä ja vielä kerran ennen kuin sanotaan jaa taikka ei). Toisen suhteen asia on vaikeampi.

Ettekö voisi käytännöllistä toteuttamista silmällä pitäen muuttaa suunnitelmaanne seuraavasti: joko Pää-äänen-

kannattajan toimituskunta kooptoi omasta toimestaan (silloin tulisi olemaan 7) kaksi *puolueen kynämiestä*, jos se löytää sellaisia; tai jos se löytää vain yhden, kustantajat (P. ja N. Kijevski) lähettävät keskuudestaan yhden edustajan toimituskuntaan? (Siinä tapauksessa olisi 5: Buharin + kustantaja + 3 täällä).

(Varsinkin viimeksi mainittu miellyttäisi henkilökohtaisesti minua, sillä silloin (a) ei tarvitsisi *etsiä* toimittajia; (b) ei vähennettäisi kustantajain „oikeuksia”, koska on saman tekevää, onko yksi yhtä vastaan vai kaksi kahta vastaan; (c) toimituskunta muodostuisi kynämiehistä, mikä on perin tärkeää puolueen kannalta ja ulkomailla ilmenevän toimittajapyrkyyden vastustamiseksi.)

Harkitkaa tätä ja vastatkaa (jos sopii, tunnustelkaa maaperää ystäviltä).

„Väittelyosaston” suhteen suunnitelmanne on väittelykelpoinen, mikäli se järjestetään käytännöllisesti ja poistetaan eräs seikka, jota Te ette ole voinut ottaa huomioon.

Käytännöllisesti — se merkitsee, että määrätään tarkasti, kenellä on *oikeus* väittelykirjoituksen julkaisemiseen. Kaikilla toimituskunnan jäsenillä. Se on kiistatonta. Riittääkö tämä? Luullakseni riittää. Toimituskuntaan tulee kuulu-
maan 5—7 henkeä.

„Seikka” on seuraava. Väittely puolueen sisällä. Ehdottomasti. Entä erimielisyyksien lietsominen tai oven avaaminen *ulkomaisille ryhmille*, jotka eivät kuulu puolueeseen?? Siinä on asian ydin. Kustantajat tekivät „Kommunistin” mahdottomaksi, sillä he eivät tahtoneet väitellä, he eivät kirjoittaneet eivätkä valmistelleet yhtään mitään väittelyä varten, vaan he tahtoivat pelata sillä, että Radek pyrki tunkeutumaan puolueemme rakoihin sivusta. Sekä Radek että „nasheslovolaiset” ja monet muut ulkomaiset ryhmät yrittävät kaikin tavoin aiheuttaa väittelyn *varjolla* keskuudessamme rakoilua, paisuttaa tyytymättömyyttä, jarruttaa työtä (vanhaa ulkomailla olevien vehkeilyä!).

Ette kai tiedä, että Radek on tunkenut meidät pois „Vorboten” toimituksesta? Ensin sovittiin, että muodostetaan yhteinen toimitus kahdesta ryhmästä: (1) hollantilaiset (ehkä + Trotski) ja (2) me (s.o. Radek, Grigori ja minä). Tämä sopimus teki meidät tasa-arvoisiksi toimituksessa.

Radek juonitteli kuukausikaupalla ja sai „emännän” (Roland-Holstin) *luopumaan* tästä suunnitelmasta. Meistä tehtiin avustajia. Toden totta!

Onko tarkoitukseninukaista antaa tästä uroteosta Radekille palkinnoksi „väittely”-oikeus ja julkaisijoille oikeus piilottautua Radekin selän taa? Se ei olisi enää väittelyä, vaan rettelöintiä ja juonittelua. (1) „Gazeta Robotnicza” (II. 1916), jossa Radek on mukana, julkaisi aito rettelöhenkisiä kirjoituksia meitä vastaan ja „nasheslovolais”-luontoisen päätöslauselman. (2) Nyt ovat Irlannin kapinan arvioinnissa (mitä tärkein kysymys, niinhän? eikä pelkkää „teoriaa”!) sekä Radek⁴⁸² että Kulisher (kadetti „Retshissä”)⁴⁸³ päätyneet samaan nimittämällä sitä kaistapäisesti „mellakaksi”.

Uskomatonta mutta totta!

Jos kustantajat tahtovat „väittelyn” varjolla suoda puhujalavan kaikille ulkomaisille ryhmille, jotka haluavat taistella puolueitamme vastaan siihen kuulumatta, se ei ole väittelyä vaan vehkeilyä.

× Elleivät tahdo, niin miksi ei määrättäisi tarkasti, että esimerkiksi väittelyoikeus rajoittuu (1) toimituskunnan jäseniin; (2) Venäjällä toimiviin järjestöihin; (3) ulkomaisen järjestön komiteaan⁴⁸⁴, joka on puolueen ulkomainen järjestö?

× „Kommunist” oli meidän sekä hollantilaisten ja Radekin liitto. Tätä liittoa on muutettu niin, että hollantilaisradekilaisessa aikakauslehdessä meidät alennettiin toimittajista avustajiksi. Älkää olko sellaisten vahingollisten harhaluulojen vallassa, että liitto on jäänyt entiselleen!! Vahingollisia harhaluuloja!! Meidän on kuljettava omintakeisesti eteenpäin emmekä saa antaa sitoa käsiämme. Emme millään muotoa.

Käytännöllinen johtopäätös: harkitkaa (minä harkitsen myös ja otan kirje yhteyden Grigoriin) seuraavia §:iä:

- 1) toimituskuntaa muutetaan: 5 tai 7 (ks. edellä);
- 2) otetaan toinen nimi („Kokoelma” j.n.e.);
- 3) väittelyn tarkka perussääntö (esim. siinä hengessä

kuin $\begin{matrix} \times \\ | \\ \times \end{matrix}$);

4) julkaisupaikka Sveitsi (jostakin syystä olette tästä pykälästä vaii. Mistä on kysymys?).

5) Tulot jaetaan *niin ja niin*. Suostuvatko julkaisijat antamaan puolet kuljetuskustannuksiin ja yhteysien y.m.s. järjestäjän, t.s. Teidän, ylläpitoon?

Vastatkaa!

Teidän V. Uljanov

Tuhansia mitä parhaimpia toivotuksia ja *älkää hermostelko*. Päällystöllä ei ole oikeutta hermostella!!

Lähetetty Zürichistä Kristianiaan

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehdessä 7. numerossa*

Julkaistaan käsikirjolluksen mukaan
